

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Constantin Gurschi

Judecători – Liliana Catan, Ion Arhiliuc, Elena Covalenco, Iurie Diaconu

Cu participarea

Procurorului – Nicolai Suvac

Avocatului – Nicolae Marandici

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Andrei Formusatii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 iulie 2013, în cauza penală privindu-l pe

***Filimon Gheorghe Andrei** a.n.01.01.1951,
originar și domiciliat în or.Ungheni, str.Oranjeriei,
1, ap.2.*

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță: 07.07.2011-17.01.2013;

- instanța de apel: 13.03.2013 -17.07.2013;

- instanța de recurs:16.10.2013- 18.03.2013;

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-au prezentat:

Procurorul, care a susținut recursul, solicitând admiterea lui în sensul declarat.

Avocatul și inculpatul, care s-au pronunțat pentru respingerea recursului ca fiind nefondat, cu menținerea hotărârii atacate.

Colegiul penal lărgit asupra recursului,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința judecătoreiei Ungheni din 17 ianuarie 2013 Filimon Gheorghe Andrei, a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(3) lit.d) CP pe motiv, că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a se pronunța în sensul celor expuse mai sus, instanța de fond a reținut că inculpatul Filimon Gh. a fost învinuit de organul de urmărire penală pentru faptul că el, fiind numit în funcția de director al I.S.S. „Silva-Centru”, prin ordinul Agenției de Stat pentru Silvicultură nr.86-c din 07.08.2001 și fiind

persoană cu funcție de răspundere, avînd în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, administrative de depozitie și organizatorico-economice, cunoscînd cu certitudine că repartizarea profitului net se efectuează de către Consiliul de administrație care, contrar prevederilor art.7 din Legea nr.146-XIII n-a fost creat de către fondatorul ASS „Moldsilva”, conducînd cu activitatea întreprinderii, abilitat cu drepturile prevăzute în Statutul acesteia, fiind obligat să dirijeze în cunoștință de cauză sectorul de muncă încredințat, să manifeste inițiativă și perseverență, să se călăuzească în exercitarea atribuțiilor de legislație în vigoare, să fie obiectiv și imparțial, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, contrar prevederilor art.13 alin.(2) alin.(3) din Legea nr.146-XIII care prevede că profitul net se utilizează pentru formarea capitalului de rezervă, defalcări în bugetul de stat, iar decizia de repartizare a profitului net se adoptă de către Consiliul de administrație, contrar prevederilor Hotărîrii Guvernului nr.1396 din 12.12.2007

„Cu privire la unele aspecte ce țin de repartizarea profitului net anual al întreprinderilor de stat și al societăților pe acțiuni cu cotă de participare a statului” depășindu-și în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, ilegal a distribuit mijloacele financiare din profitul net în perioada 2005-2010 în sumă totală de 137120 lei și anume - a achitat taxa de studii la Universitatea Agrară din Moldova pentru: Popa V. în sumă totală de 8200 lei, Alcaz M. în sumă totală de 8420 lei, Dereș M. în sumă totală de 8400 lei, Racoviș S. în sumă totală de 19500 lei, Adrian S. în sumă totală de 20100 lei, Slivinschi A. în sumă totală de 10800 lei și Cračan A. în sumă totală de 5000 lei; a achitat taxa de studii la Universitatea de Studii Europene din Moldova pentru Ursan N. în sumă totală de 8800 lei; a achitat taxa de studii la Universitatea de Stat din Moldova pentru Fotescu E. în sumă totală de 11000 și pentru Țugulea M. în sumă totală de 8000 lei; a achitat taxa de studii la Colegiul de Ecologie din Moldova pentru Moraru S. în sumă totală de 7900 lei, a achitat taxa de studii la Academia de Studii Economice din Moldova pentru Filimon M. în sumă totală de 315000 lei, prntru RudiM în sumă totală de 600 lei, în așa mod nefiind efectuate contribuții la dezvoltarea potențialului economic al întreprinderii și defalcări în bugetul de stat.

Acțiunile acestuia fiind încadrate de către organul de urmărire penală în baza art.328 alin.(3) lit.d) CP.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea ei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Filimon Gh. să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(3) lit. d) CP și condamnat la 6 ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul silviculturii pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului a invocat că instanța de fond a adoptat o sentință de achitare ilegală și neîntemeiată, întrucât probele prezentate de partea acuzării și cercetate în ședința de judecată confirmă vinovăția inculpatului de săvârșirea depășirii atribuțiilor de serviciu soldate cu urmări grave. În opinia apelantului, instanța de fond nu a apreciat la justa valoare probele administrate, cum ar fi declarațiile martorilor și documentele cercetate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 iulie 2013 a fost respins apelul procurorului ca fiind nefondat cu menținerea sentinței contestate.

Instanța de apel a motivat soluția prin faptul că apreciază ca legală și întemeiată sentința atacată în privința achitării lui Filimon Gheorghe, deoarece consideră justificate concluziile instanței de fond expuse în partea motivată a sentinței.

În acest context instanța de apel a conchis, că nu și-a găsit confirmare învinuirea adusă inculpatului referitor la depășirea limitelor, drepturilor și atribuțiilor de serviciu prin achitarea din profitul net al întreprinderii a taxelor pentru studiile mai multor persoane, asumându-și drepturile Consiliului de administrație, reieșind din declarațiile martorilor Grosu R., Lăpteanu N., Slivinschi A. , Racoviță S., Andrian S., Panomari R., Guțulea A., Filimon M., Fotescu A., Cracan A., Dereș M. și Popa V., ale inculpatului Filimon Gh. , actului reviziei economico-financiare tematice din 14.04.2011, contractelor privind pregătirea specialiștilor și ordinele de plată a taxei pentru studii, statutului ÎS „ Silva – Centru”, ordinului nr.177-p din 06.08.2010, ordinului nr.154-p din 10.07.2002.

În această ordine de idei, în viziunea instanței de apel, s-a constatat în timpul urmăririi penale și în ședința de judecare a cauzei în fond, că Consiliul de administrare al Î.S.S. „Silva-Centru” Ungheni a fost constituit abia la data de 06.08.2010 prin ordinul Agenției „Moldsilva” nr.174-p, competentă să facă acest lucru (informația nr.01-07/719 din 03.08.2011, or ordinul nr. 174-p din 06.08.2010 (f. d. 267-268), și ca urmare inculpatul, în calitatea sa de administrator al întreprinderii și-a exercitat obligațiunile funcționale întocmai cum prevede art.8 din Legea cu privire la întreprinderea de stat, Statutul întreprinderii, contractul individual de muncă și contractul colectiv de muncă. Filimon Gh. a administrat întreprinderea în baza pct.20 din Statutul întreprinderii care prevede dreptul acesteia de a desfășura acțiuni filantropice, de a aloca mijloace financiare lucrătorilor, de a aloca mijloace financiare și premii angajaților întreprinderii , persoanelor defavorizate , precum și efectuarea sponsorizării.

Instanța de apel a respins argumentul acuzării referitor la statutul Î.S.S „Silva-Centru” Ungheni, care prevede, că utilizarea beneficiului în alte scopuri, ce nu contravin legislației în vigoare, ține de competența Consiliului de administrație,

deoarece în perioada vizată acest organ nu a fost constituit de fondator, ca de alt fel și ordinul emis de Agenția „Moldsilva” nr.154-p din 10.07.2002, argumentînd că, prin acest ordin întreprinderile subordonate Agenției au fost obligate să planifice pregătirea specialiștilor cu studii universitare în silvicultură pentru următorii 5 ani, să selecteze și să trimită la studii tineri domiciliați în zona întreprinderilor de stat pentru silvicultură respectivă.

Cît privește interzicerea pe viitor a încheierii contractelor pentru studii fără acordul Agenției „Moldsilva”, instanța de apel a menționat că, respectivul ordin nu prevede modalitatea primirii acestui acord în scris sau oral.

Astfel, instanța de apel a conchis că, argumentele procurorului aduse în apel, precum că vinovăția lui Filimon Gh. se dovedește prin actul de revizie economico-financiar, achitarea taxelor pentru studii în lipsa acordului Consiliului de administrație , lipsa acordului Agenției „Moldsilva”, confirmarea în instanța de judecată de către reprezentantul părții vătămate a prejudiciului în sumă de 137120 lei și existența conflictului de interese, nu poate fi reținut de către instanța de apel , deoarece din ele se deduce că pe parcursul activității lui Filimon Gh. în calitate de director al Î.S.S. „Silva-Centru” Ungheni nu a fost constituit Consiliul de administrație care ar fi repartizat profitul net al întreprinderii.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de procurorul de nivelul Curții de Apel Bălți, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitînd casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată, pe motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, hotărîrea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. Instanța de apel a dat o apreciere eronată probelor administrate de către partea acuzării, a dat în exclusivitate preferință probelor lipsite de utilitate, concludență și relevanță, administrate de către partea apărării și în consecință a ajuns la o concluzie greșită, ca de alt fel și instanța de fond.

Recurentul invocă că vinovăția cet. Filimon Gheorghe Andrei este pe deplin demonstrată prin probele acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate ulterior în cadrul cercetării în instanța de fond și cea de apel și anume: declarațiile martorului Lapteanu Nicolae, declarațiile martorului Grosu Radu, actul de revizie economico-financiară tematică efectuat la ISS "Silva Centru" din 14.04.2011; contractele privind pregătirea specialiștilor și ordinele de plată a taxei pentru studii; ordinul ASS „Moldsilva”, nr.154-p din 10.07.2002; răspunsul ASS „Moldsilva” nr.01-07/422 din 10.05.2011, care demonstrează achitarea taxelor pentru studii în lipsa acordului Consiliului de administrație , lipsa acordului Agenției „Moldsilva” , confirmarea în instanța de judecată de către reprezentantul părții vătămate a prejudiciului în sumă de 137120 lei și existența conflictului de interese.

Instanța de apel, eronat a interpretat prevederile legislației în vederea argumentării deciziei sale de menținere a achitării, și anume art.8 din Hotărârea Guvernului privind aprobarea Regulamentului cu privire la modul de confirmare a donațiilor pentru scopuri filantropice și/sau de sponsorizare /Monitorul Oficial 62-65/600, 09.07.1998, atât filantropii și sponsorii, cât și destinatarii ajutorului filantropic și sponsorizării trebuie să țină evidența contabilă în conformitate cu articolul 14 al Legii contabilității nr.426-XIII din 4 aprilie 1995 și cu capitolul 6 al Codului fiscal, iar instanța de judecată eronat a calificat aceste cheltuieli ca fiind sponsorizări, deoarece ISS „Silva-Centru” Ungheni nici nu le-a arătat în evidența contabilă; a art.13 alin.(2) și (3) din Legea cu privire la întreprinderea de stat.

Mai invocă recurentul că instanța de apel, pe lângă toate probele acuzării, a ignorat și răspunsul ASS „Moldsilva” nr.01-07/422 din 10.05.2011 în care e indicat, că "pe parcursul anilor 2005-2010 ÎSS „Silva-Centru” Ungheni nu a coordonat cu ASS „Moldsilva” careva cheltuieli legate de achitarea taxei pentru studii"

6. Judecînd recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.414 Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și poate administra la cererea părților orice probe noi pe care le consideră necesare și este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Decizia instanței de apel, conform art.417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal constată că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

Se constată, că la examinarea cauzei instanța de apel nu a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 26, 27, 99-101 Cod procedură penală, nu a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de acuzare, nu le-a verificat minuțios, prin prisma pertinentei, concludentei, iar în ansamblul, din punct de vedere al coroborării lor, nu a apreciat fiecare probă separat adusă de procuror în susținerea învinuirii și nu s-a expus în mod convingător de ce respinge aceste probe.

Conform art.93 Cod de procedură penală, *probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul Cod, care servesc la constatarea existenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.*

Potrivit alin.(2) al acestei norme, *ca probe sînt considerate declarațiile bănuțitului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămăte și a martorilor, rapoartele de expertiză, corpurile delictate, obținute în conformitate cu prevederile legii.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul deciziei rezultă că instanța de apel în cauza dată nu a respectat aceste stricte prevederi legale și nu a făcut analiza tuturor probelor prezentate de procuror în expunerea argumentelor sale.

6.1.Verificînd argumentele recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul constată, că judecînd apelul, instanța de apel n-a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție pripită de respingere a apelului declarat de procuror, prin ce a comis eroarea de drept prescrișă de art. 427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală - *instanța de apel nu s-a pronunțat motivat și pertinent asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, hotărîrea pronunțată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

În speță, soluția de respingere a apelului declarat de procuror este neargumentată și necorespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată atît a primei instanțe, cît și a celei de apel, în condițiile art. 100 alin. (4) CPP.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit menționează că, dacă instanța de apel a respins apelul procurorului, decizia trebuia să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat instanța și pronunțînd hotărîrea respectivă, să indice din ce motive ele urmează a fi reapreciate ori respinse ca probe. La fel, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și poate administra, la cererea părților, orice probe noi pe care le consideră necesare, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Pornind de la motivele recursului ordinar declarat de procuror, care au fost indicate de către ultimul și în apel, rezultă că instanța de apel și-a argumentat soluția foarte superficial privitor la respingerea și aprecierea critică a mai multor probe ale acuzării.

Din conținutul deciziei recurate rezultă că instanța de apel nu a verificat minuțios probele în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală și nu au fost supuse analizei în coroborare, la baza deciziei adoptate fiind reținute aceleași probe care au fost cercetate de instanța de fond și doar enumerate în decizie, neexaminând sub toate aspectele hotărîrea primei instanțe.

Colegiul menționează, că instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că, *Consiliul de administrare al Î.S.S. „Silva-Centru” Ungheni a fost constituit abia la data de 06.08.2010 prin ordinul Agenției „Moldsilva” nr.174-p, competentă să facă acest lucru (informația nr.01-07/719 din 03.08.2011, ordinul nr. 174-p din 06.08.2010, f.d. 267-268), și în situația când Consiliul de administrație nu era constituit , inculpatul, în calitate sa de administrator al întreprinderii, și-a exercitat obligațiunile funcționale întocmai cum prevede art.8 din Legea cu privire la întreprinderea de stat , Statutul întreprinderii, contractul individual de muncă și contractul colectiv de muncă. Filimon Gh. a administrat întreprinderea în baza pct.20 din Statutul întreprinderii , care prevede dreptul acesteia de a desfășura acțiuni filantropice, de a aloca mijloace financiare lucrătorilor, de a aloca mijloace financiare și premii angajaților întreprinderii, persoanelor defavorizate, precum și efectuarea sponsorizării.*

În acest sens, cele menționate au fost greșit interpretate de către instanța de apel în raport cu ordinul nr.154-p din 10.07.2002 unde în p.2 se menționează „se interzice pe viitor încheierea contractelor pentru studii, fără acordul ASS „Moldsilva”” și răspunsul ASS „Moldsilva” nr.01-07/422 din 10.05.2011 unde se indică: „...pe parcursul anilor 2005-2010 ÎSS „Silva Centru” Ungheni nu a coordonat cu ASS „ Moldsilva” careva cheltuieli legate de achitarea taxei pentru studii...” .

Instanța de apel nu a apreciat în nici un fel aceste probe, or situația „pe viitor” anume și se referă la cele reținute în speță după a. 2002, iar coordonarea chestiunii alocării mijloacelor bănești pentru studii cu ASS „ Moldsilva”, în lipsa Consiliul de administrație, nu a avut loc, argumentele procurorului în acest fel rîmînînd fără careva motivare.

Cu referire la statul întreprinderii la care face trimitere instanța de apel în decizie, bazîndu-se pe legalitatea acțiunilor inculpatului, Colegiul reiterează că conform Statutului, *beneficiul poate fi utilizat în alte scopuri, ce nu contravin legislației în vigoare, în baza hotărîrilor Consiliului directorilor al Agenției de Stat pentru Silvicultură „Mold-Silva” (f.d.21-30)*, argument al procurorului la care de asemenea în decizie nu se regăsește un răspuns.

Mai mult ca atît, instanța de apel eronat s-a expus și asupra *actului de revizie economico-financiară tematică din 14.04.2011(f.d.10-20)* prin care s-a constatat că ISS „ Silva Centru” contrar prevederilor art.13 alin.(2), alin.(3) din

Legea nr. 146-XIII, care prevede că profitul net se utilizează pentru formarea capitalului de rezervă, defalcări în bugetul de stat, iar decizia de repartizare a profitului net se adoptă de către Consiliul de administrație, contrar prevederilor Hotărîrii Guvernului nr. 1396 din 12.12.2007 „Cu privire la unele aspecte ce țin de repartizarea profitului net anual al întreprinderilor de stat și al societăților pe acțiuni cu cotă de participare a statului” a achitat taxa pentru studii mai multor persoane în sumă de 137120 lei, activitate ce nu prezintă interes public.

În acest sens, instanța de apel judecînd cauza nu a ținut cont și nu a apreciat declarațiile martorilor Lapteanu Nicolae și Grosu Radu, care au confirmat că „...pînă în luna august 2010 la Agenția „MoldSilva”, din motive necunoscute, nu au fost instituite Consiliile de administrare la întreprinderile la care Agenția este fondator, inclusiv și la ISS "Silva-Centru". Din aceasta cauză, administratorul întreprinderilor silvice, de fapt, nu a avut dreptul să efectueze careva cheltuieli legate de achitarea taxelor pentru studii a mai multor persoane din contul profitului net al întreprinderii în sumă de 137120 lei, fără să aibă acordul fondatorului - Agenția „MoldSilva” ...”

Anume asupra acestor motive instanța de apel nu s-a pronunțat, sau s-a pronunțat superficial - arbitrar, fără argumentarea cuvenită.

Prin urmare, Colegiul lărgit constată, că instanța de apel a argumentat la general faptul că probele respective nu confirmă vinovăția inculpatului, fără să aprecieze fiecare probă în parte și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității acesteia, și deși instanța de apel a menționat prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează că fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, nu a respectat anume aceste prevederi la adoptarea deciziei recurate.

Instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, a susținut o poziție eronată a instanței de fond în ce privește aprecierea probelor, acceptînd niște concluzii de ordin general, cu privire la conținutul declarațiilor martorilor precum și probelor materiale expuse mai sus.

În cazul dat, instanța de apel urma să-și expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și menționate în cererea de apel, în baza evaluării proprii, juste, a probelor administrate în cadrul urmăririi penale, a celor readministrate în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate la etapa cercetării judecătorești și a celor administrate, cu respectarea dreptului la apărare al părților, în această fază procesuală, și ca urmare să rețină corect starea de fapt, vinovăția sau nevinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptelor acestuia.

În viziunea Colegiului, erorile procesuale admise de către Curtea de Apel cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală —

că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, or nepronunțarea asupra motivelor invocate în apel echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art. 435 Cod procedură penală, întrucît o asemenea eroare juridică nu poate fi corectată în instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate de procuror în apel, și cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze probele administrate și examinate în instanță, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținînd cont de motivele casării deciziei atacate, să înlătore omisiunile admise și să pronunțe o hotărîre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.434, art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Andrei Formusatii, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 iulie 2013 în cauza penală privindu-l pe Filimon Gheorghe și dispune rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de atac.

Decizia pronunțată public la 15 aprilie 2014, ora 09.50.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Liliana Catan

Ion Arhiliuc

Elena Covalenco

Iurie Diaconu